

Přispějeme k posílení míru

Manifest a resoluce pařížského mírového kongresu, nadšeně přijaté zástupci stamilionů lidí dobré vůle a pro všechny závazně, vyhlašují boj o mír, který je současně bojem o život a budoucnost mírumilovných národů světa. Proti hrstce imperialistických desperátů a jejich přísluhovačů, proti kapitalistickým podnikovatelům a připravovatelům nové válečné katastrofy, která by znamenala nevidané utrpení lidstva, zkázu a zničení hospodářských a kulturních statků, proti finančním magnátům / hodlajícím těžit z lidské bída a krve — proti těmto všem upířím lidské společnosti mobilisují se dnes po celém světě síly míru, jež den ode dne rostou a mohutní. Lavinovitě se šíří hnutí odporu proti každému pokusu o vytváření takových předpokladů, jež by mohly vést k válečnému konfliktu. Každým dnem vzrůstá uvědomění neširších mas, které již jasně vidí, kde jsou prameny zla a nebezpečí.

Národy cítí živelný odpor k válce. Je to nejen přirozená reakce na vzpomínky hrůz, jež všechny války a zvláště poslední přinesly, je to výraz odhodlání, jednou provždy skoncovat s tímto způsobem řešení světových problémů.

Také my chceme mír, pokojnou práci, jež staví základy pro lepší zítřek a nově svět, chceme dorozumění a spolupráci mezi národy. Chceme svobodně a šťastně žít po boku ostatních bratří.

Zavrhneme válku, jež boří vše, co naši prací budujeme, jež šíří nenávist a zlobu mezi národy a tyto zotročuje.

Dnes však nestačí jen hlásat naše mírumilovné zásady. My musíme pro udržení míru usilovně pracovat a bojovat. Každý na svém místě a všichni společně. A tato naše jednotná, velká snaha o udržení míru, opřená o stejné odhodlání a rozhodnutí stamilionových mas slovanských národů, zemí lidových demokracií a všech pokrokových a mírumilovných lidí na celém světě, jichž je zdrcující většina, bude dostatečnou výstrahou všem, kdož by chtěli mír ohrozit.

My víme dobře, co znamená a co přináší válka. S toho druhého hlediska, a hlediska postižených, kteří nesou její nesmírné břímě. My jsme viděli velké množství hromadných hrobů, stovky a tisíce Lidic i Oradouru, známe nejen velikost hrůznosti, ale i utrpení a bády lidu, který veliké vítězství platil nesmírnými oběťmi. Na to vše nesmíme jen tak zapomenout! A proto nemůžeme mlčet a také my musíme volat a burcovat svědomí všech poctivých, ať jsou kdokoliv a kdekoliv: Lidé bděte!

Každý hlas volající po míru bude slyšen, každý čin směřující k jeho zachování bude ohodnocen a zaváží při rozhodování. A nakonec rozhodne. Ne sám, ale jako výraz a projev vůle zdrcující většiny lidstva.

Nová éra českoslov.-maďarských styků

Československá vládní delegace, vedená předsedou vlády Ant. Zápotockým, se po návštěvě v Sofii, kde byla ratifikována československo-bulharská spojenecká smlouva o přátelství a vzájemné pomoci, a v Bukurešti, kde byly s rumunskými vládními činiteli projednány otázky, souvisící s rozvíjející se politickou, hospodářskou a kulturní spoluprací mezi oběma státy, navštívila i hlavní město Maďarska Budapešť, aby s maďarskou vládou podepsala spojeneckou smlouvu o přátelství a vzájemné pomoci.

Tato smlouva má pro nás veliký význam. Jejím cílem — stejně jako u všech ostatních spojeneckých smluv, které Československo uzavřelo s lidově demokratickými republikami v čele s naším osvoboditelem Svazem sovětských socialistických republik, je zabezpečení míru a zajištění naší samostatnosti a svobody před možnými útoky ze strany Německa, kdyby se pokusilo obnovit svou agresivní politiku, anebo ze strany kteréhokoliv jiného státu, který by se s Německem spojil v jeho rozpínavé výbojnosti.

Všechno, co v minulosti Maďarsko a Československo rozdělovalo a co rušilo dobrý poměr mezi nimi, patří dnes minulosti. Na místech, kde do nedávna hrozilo pro náš stát vždy nebezpečí ze strany maďarské buržoasie, jsou dnes naše hranice zajištěny přátelskou smlouvou s lidově demokratickým Maďarskem. Také zde můžeme vidět obrovský rozdíl, který nejen uvnitř československého a maďarského státu nastal od konce druhé světové války tím, že oba státy přijaly lidově demokratické zřízení,

ale i velikou změnu k dobrému, která nastala v jejich vzájemných vztazích. Jestliže ještě v době Mnichova maďarská horthyovská buržoasie vpadla v Československu zákeřně do zad v hodně největší nebezpečí pro naši republiku, dnes nás s lidově demokratickým Maďarskem váže spojenecká smlouva o přátelství a vzájemné pomoci.

V tom spočívá dalekosáhlý, opravdu historický význam podepsané smlouvy maďarsko-československé, neboť pouze nové lidově demokratické vládní režimy v obou státech vytvářejí předpoklady k odstranění zbytečných a oběma státům škodlivých sporů, k vyjasnění vzájemných vztahů a dokonce i k ujednání přátelských smluv. Od chvíle, kdy v Maďarsku převzal iniciativu do svých rukou pracující lid, nastal podstatný obrát i v poměru k Československu. Zatím co bývalé vládnoucí třídy maďarské vyhledávaly s námi spory a rozmršky o území a hranice, vládnoucí dělnická třída v Maďarsku dnešním hledá cestu, jak bychom si mohli vzájemně pomáhat, doplňovat své hospodářské potřeby, sblížovat se a úspěšně spolupracovat. A protože také lid český a slovenský chová poctivě stejné úmysly, mohla být v těchto dnech v Budapešti podepsána mezi Československem a Maďarskem smlouva o přátelství a vzájemné pomoci, zahajující novou, oběma prospěšnou éru ve vztazích mezi oběma státy.

V důležitých částech střední Evropy, kde po staletí byl chronický svár, jsou dnes zásluhou lidových demokracií vytvářeny veliké možnosti a příznivé předpoklady pro shodu, spolupráci a mír.

Bulharská cesta k socialismu

Lidová Republika Bulharská, která dnem 9. září 1944 svrhla fašistické jho, která zbavila trůnu cizí, lidu a zemi nepřátelskou dynastií a která se zbavila reakčních a kapitalistických vykořisťovatelů země, je zemi, která kráčí plným tempem k socialismu. Bulharsko bylo po dlouhá desetiletí od svého osvobození z tureckého panství ovládnáno cizími, zejména německými zájmy a bylo vykořisťováno jak domácími, tak cizími kapitalisty. Dvakrát bylo proti vůli lidu vehnáno do imperialistické války, až konečně lid za pomoci Rudé armády svrhl nenáviděné panství fašistů a imperialistů a buduje svůj život a svou budoucnost na nových základech.

Staré, lidu nepřátelské režimy zemi zanedbávaly, nestaraly se o zvýšení životní úrovně lidu, nestaraly se o zvýšení jeho vzdělání, nestaraly se o hospodářskou výstavbu země. Bulharští i cizí ka-

pitalisté měli jen zájem o snadný zisk. Miliardy, vyždímané ročně z lidu, šly do kapes domácích a cizích kapitalistů. Průmysl byl miniaturní, bylo to jen několik desítek továren, které ani zdaleka nevyčerpávaly všechny možnosti země, zemědělství bylo zanedbané a Bulharsko jako celek patřilo k nejzaostalejším státům Evropy. Vládnoucí třída žila v přepychu, zatím co lid trpěl nesmírným vykořisťováním a byl nucen k emigraci do ciziny.

Tyto poměry se změnily převratem 9. září 1944, kdy zvítězil lid a vládu převzala Vlastenecká fronta, v níž byly sdruženy všechny pokrokové síly země. Reakce sice činila pokusy, aby strhla na sebe politickou moc a hospodářské vedení státu, ale byla při těchto pokusech rozdrčena a její exponenti odstraněni z veřejného života.

Mělo-li nové Bulharsko být zabezpe-

Vítězná síla míru

Mohutné tažení pracujících všech národů na obranu míru vyvrcholilo ve dnech 20. až 25. dubna ve Světovém kongresu pro mír v Paříži a v Praze. Když francouzská vláda, nedbajíc práv a prestiže francouzské svrchovanosti, odmítla na cizí zásah poskytnouti vstupní vísa velkému počtu zplnomocněných zástupců lidu, kteří byli z různých zemí a také z Československa delegováni na pařížský kongres, rozhodl přípravný výbor Světového kongresu pro mír, aby se Praha stala místem, kde by delegáti nepřipustěni do Paříže, mohli navzdory všem překážkám pozvednout svůj hlas pro věc míru.

Takřka přes noc bylo v Praze skutečně toto zasedání, které představuje nedílnou součást Světového kongresu pro mír v Paříži. Dne 20. dubna bylo v budově Národního shromáždění v Praze zahájeno, a to ve stejnou dobu, jako v Paříži, zasedání Světového kongresu pro mír. Pražskou část zasedání Světového kongresu pro mír utvořilo 13 delegací s 213 členy. Zplnomocnění zástupci lidu Sovětského svazu, svobodné Číny, Rumunska, Lidové republiky mongolské, Maďarska, demokratického Španělska, Koreje, demokratického Recka, Jugoslavie, Indonésie, Bulharska, Polska, východního pásma Německa a Československa a zástupci Mezinárodního svazu studentstva se připojili k veliké manifestaci více než 60 národů světa zastoupených na kongresu v Paříži.

Obě shromáždění v Paříži i v Praze představují vůli 600 milionů lidí světa

bojovat za mír, za svobodu a pokrok svých národů. Projevy učiněné na obou zasedáních byly současně přenášeny z Paříže do Prahy a naopak. Světový kongres pro mír v Paříži a v Praze se takto stal až dosud nejmohutnějším projektem 600 milionů mírumilovných lidí světa proti hrstce válečných štváčů, kteří by chtěli pro ukojení svých sobeckých zájmů uvrhnout pracující lid světa do nové války. Československý lid, stejně tak, jako velká většina pracujícího lidu všech národů světa, sledoval se živým zájmem a radostným souhlasem po mnoho týdnů všechny přípravy k uskutečnění tohoto mohutného Světového kongresu pro mír. Na předsednický stůl kongresu v Paříži i v Praze došlo na sta a tisíce resolucí ze všech končin světa všech mírumilovných lidí, kteří nemohouce býti přítomni osobně, alespoň takto se přihlásili k stále mohutující frontě obránců míru.

Jestliže podněcovatelé nové války pokračují lži a nejhnusnějšího štvání proti mírumilovným národům v čele se Sovětským svazem, ještě donedávna doufali, že pomocí různých paktů a bloků budou s to uvrhnouti národy do bratrovražedného boje jen proto, aby udrželi nadvládu svého panství a svého kořistění, pak Světový kongres pro mír v Paříži a v Praze jasně ukázal, že proti síle války stojí větší a stále mohutnější, nerozborná a vítězná síla míru, míru, za který jsou pracující všech národů ochotni bojovat, neboť je pokrokem a svobodou všeho lidstva.

Pokrokový svět v boji o mír

Dne 20. dubna byl v Paříži zahájen světový kongres stoupenců míru. Je to událost velkého politického významu. Miliony prostých lidí stojí na strážích míru, jejich síla mír vybojovat a uhářit je bezmezna a stále nachází neživější opory a souhlasu ve všech zemích, kde se pro mír a jeho udržení již nemodlí jen, ale kde pro mír všemi prostředky bojují.

Jedinou věcí, která v boji o upevnění míru má skutečný význam, je vůle národů postavit se proti intrikám válečných štváčů, kteří odhalení a odsouzení světovým hnutím za mír, přesvědčí se, že jejich snaha tento mír porušit, je marná. Toto masové mírové hnutí i nadále zastává názor, že dohoda mezi národy je nejen možná, ale i nutná. Jen ten, kdo nechce jednat a kdo odmítá možnosti smírné dohody i v nejuzávnějších mezinárodních otázkách, odhaluje se jako nepřítel míru.

Je proto přímo pokrokovým a zároveň

(Pokračování se str. 1.)

čeno, byla nutná zejména hospodářská výstavba a přestavba. Země byla válkou ožebračena, neboť němečtí nacisté a jejich bulharští přísluhovači země doslova vyrabovali, výše nezaplacených dodávek Bulharska Německu za války jde do desítek miliard lvů. Bylo také zřejmo, že má-li Bulharsko obstát a udržet svůj lidové demokratický režim, má-li ochránit svou nezávislost, musí být provedena hospodářská a průmyslová výstavba státu. Podklad k tomu byl dán dvouletým hospodářským plánem, jenž vstoupil do života rokem 1946 a skončil 31. prosince, kdy vstoupil v život plán pětiletý.

výstražným zjevem, jestliže na příklad Spojené státy a Francie, které do světa pouštějí lživé a pobuřující zprávy o „plánech sovětského útoku“, odmítají nebo omezují vísa delegátů světového mírového kongresu v Paříži. Je to jen další doklad lži a klamů, které jsou především určeny pro vnitřní potřeby těchto kapitalistických režimů, kde se s útočnou válkou proti Sovětskému svazu a zemím lidové demokratickým stále počítá. Svět proto dobře ví, jak má hodnotit listivé zpravodajství z USA, které se pokouší světu namluvit, že válečný rozpočet USA je určen k rozšíření sítě amerických škol, že válečné základny v Iranu jsou vystavěny k obraně Kalifornie a že systém vojenských bloků a přátelství je důkazem o mírumilovných úmyslech představitelů amerických trustů a monopolů.

Nadějný obrat a pokrok vidíme v tom, že mírumilovné národy dnes již také dobře rozlišují mezi tím, co váleční štváci ve svých úmluvách a paktech na veřejnost předstírají a co je skryto za fíkovým listem jejich standardní fraseologie. Organizátorům válečných bloků se již nedaří cynicky skrývat nebo zamlžovat pokrokovým světem odhalené kontury připravované války. Stoupenci míru jsou dnes všude, v každé zemi, v každém městě. Znají vlastní původ a podstatu válek předchozích i nově připravovaných a podle toho také proti válečnému nebezpečí pracují.

Pařížský světový mírový kongres, nechť je v zemích kapitalistických válečných štváčů sebevýchováno ve svém významu, stává se rozhodujícím organizátorem sil, stojících na strážích míru. Učí a naučí lid z celého světa pro mír

UCHOVEJME BOHATSTVÍ NAŠICH LESŮ

Vyslovíme-li slovo les, vybaví se nám před zraky především nevyrovnaně krásy lesních zákoutí. Je to jistě jeden z darů přírody, kterými nás prostřednictvím lesů obdaruje, ale není to dar jediný. Nesmíme ovšem zapomenout ani na nesmírný užitkový význam lesa jako výrobce stále nedocenené suroviny dřeva. Musíme však stůj co stůj zabránit tomu, aby s rostoucím zájmem o dřevo našich lesů klesala jejich regenerační schopnost, neboť jenom tehdy, když obnova našich lesů přirozeným přirůstkem a zalesňováním se alespoň vyrovná roční těžbě, budeme moci hledět s klidem na budoucí vývoj našeho lesního bohatství.

Naším lesům jsme právem povinni věnovat veškerou péči. Vždyť nejde jenom o udržení zdroje důležité suroviny pro nesčetné výrobní obory, ale jde také o zachování a v některých případech i o zlepšení podnebných podmínek našich krajů. Na lesích závisí úrodnost našich polí a tím i naše výživa, na nich závisí vodní stav v řekách a tím výroba elektrické energie a vodní doprava. V těch krajinách a zemích, kde byly lesy zničeny, zaujala step a poušť místo dřívě úrodných lánů obilí, luk a zahrad. Odstrašujícím příkladem námí mohou v tom být střední a jižní oblasti Spojených států severoamerických a v Evropě některé části na jihu balkánského poloostrova, kde odstraněním lesů proměnily se zkvétající země ve vyprahlý a neúrodný suchopár. Některé zjevy z posledních dob jsou i pro nás výstražným mementem, abychom zvolnili tempo lesní těžby, která v uplynulých desetiletích byla nadměrná. Musíme dřevem úzkostlivě šetřit, a to především tam, kde je často bezdůvodně ničím. Je to zejména vytápění dřívím, které nás rok co rok připravuje o nesmírná množství dříví, ačkoli tento způsob vytápění je dnes více než zastaralý a krajně neehospodárny.

Vedle intenzivního šetření dřívím jakožto nejcennějším produktem našich lesů musíme zároveň soustředit svoje úsilí na rychlou a správně prováděnou obnovu lesních porostů. Žactvo našich škol rozvíjí proto velmi záslužnou činnost v zájmu celého našeho národního hospodářství, když se v počtu co nejnějším účastní pěstování a vysazování mladých lesních stromků.

Nesmíme však dopustit, aby veškerá třeba spotřeby dřeva zůstávala jen na lesích. Proto je třeba věnovati veškerou péči i vysazování stromů mimo lesní porosty, vysazování alejí podél silnic, vysazování ovocných sadů a v poslední době zvláště také vysazování větrovlamů jako ochranné hrady proti vysušujícím větrům. Nadmíru důležité přitom je, abychom dříví okrasných i ovocných stromů vysázených v sadech, zahradách nebo na jiných místech nevyhazovali do kamen, neboť právě v těchto případech jde často o vzácné druhy dříví, které ve výrobě je velmi hledáno. Na dřevní hospodářství musíme pohlížet jako na celek. Proto si také ve dnech 24.—30. dubna t. r. připomínáme nejen význam lesů, ale i význam všech stromů, neboť každý strom je součástí naší přírody.

bojovat a tím včas předejde lživé a nebezpečné propagandě hrstky nestoudných a krvelačných kořistníků a vyděkářů na největším neštěstí, jaké kdy může postihnout mírumilovný a pracující národ a stát.

МАРСИАНЕ В ЭКВАДОРЕ

Как известно, планета Марс носит имя мифического бога войны. С некоторых пор было обращено внимание на то, что это небесное тело со столь агрессивным названием обегает вокруг солнца в pozorительной близости от земли — всего лишь в 56 миллионах километров. Это обстоятельство вызвало особое беспокойство в ряде стран Латинской Америки после того, как в 1947 году в Рио-де-Жанейро был подписан пакт „о совместной обороне Западного полушария“.

Латино-американцам тогда было дано понять, что „зона безопасности“, которую им вменялось оборонять, имеет „эластичные границы“. Член делегации США на конференции в Рио-де-Жанейро Ванденберг так и сказал: „Нам не нравятся географические ограничения“. Неведомый враг может угрожать из неведомого места.

Эквадорцам, чилийцам, бразильцам и другим защитникам „зоны безопасности“ так и не объяснили, что им, собственно, угрожает. Зато день за днем им настойчиво твердят, что они на волоске от угрозы вторжения неведомо кого, неведомо откуда и что нет им спасения вне американского блока под эгидой США.

Беда действительно пришла неведомо откуда. На днях радиостанция столицы Эквадора — Кито между двумя фокстротами сообщила, между прочим, что на землю

высадились марсиане. Марс! Вот откуда пришла угроза!

Как сообщает корреспондент агентства Ассошиэйтед Пресс из Кито, потрясающее известие вызвало „серьезную панику“ среди наэлектризованного военной шумихой населения города. Неизвестно, чем бы все это кончилось, если бы та же радиостанция также, между прочим, не сообщила, что ее сенсация представляет собой... монтаж по роману Герберта Уэлса „Борьба миров“.

„Невинная шутка“ дорого обошлась радиошутникам. Возмущенное население подожгло здание радиостанции. На сей раз армейским частям столицы Эквадора не пришлось сражаться с марсианами. Они были вызваны для подавления „беспорядков“, что и сделали, применив танки и слезоточивые газы.

Так и закончилось „вторжение марсиан“ в Эквадор.

Военная пропаганда принесла здесь свои плоды: была пролита кровь. Не кровь фантастических „марсиан“ — кровь реальных простых людей. Надо полагать, что простые люди в Эквадоре, да и не только в Эквадоре, сделают свои выводы из этого происшествия. Они еще раз убедились в том, что не на Марсе, а на земле, и в весьма точно обозначенных на ней местах, обитают поджигатели войны, раздувающие военную истерию, жертвой которой оказались на сей раз жители Кито. (Правда, 17.2.49)

Мос в рукои

š i l e n c e

Komentátor novoyorské rozhlasové stanice Johannes Steel vyzval vojenský výbor amerického senátu, aby vyšetřil případ Jamese Forrestala, který ještě před několika dny byl americkým ministrem války a který se nyní v bláznivci třese před invází Rudé armády do USA. Tážal se, co by se bylo stalo, kdyby byl Forrestal místo skákání z okna nařídil shození atomové puky na Moskvu a odůvodnil to „informacemi“, že Rudá armáda má druhý den zahájit útok. Skutečný dosah Forrestalova šilenství je vidět z toho, že si právě Forrestal celý rok povolával k sobě přední novinové a rozhlasové komentátory a říkal jim, co mají psát. Forrestalovo šilenství se takto šířilo do myslí amerického lidu a pomáhalo vytvořit ovzduší, v němž rostla americká politika vrcholící atlantickým paktem.

Soukromé názory šilence Forrestala byly založeny na Nietzscheově filosofii, která byla také filosofii nacistů a Forrestal skutečně věřil v úlohu Spojených států jako nástroje vyvoleného k záchraně světového kapitalismu. Není překvapivím, že „Amerika trpí dnes šilenstvím blízkým šilenství Hitlerova Německa“. Americký lid dnes jímá strach z nedostatku bytů, vysokých cen, výše vojenského rozpočtu a útoků na kulturu a občanské svobody: tento strach, dodává Steel, je odváděn na jiné pole a zneužíván k vybilcování nenávisti proti Sovětskému svazu.

*

Počet nezaměstnaných stoupl v USA od ledna o 1,250.000 osob.

Polský sejm schválil návrh zákona o likvidaci analfabetismu. Analfabeti se budou musít učit číst a psát.

Gen. tajemník italských odborářů — di Vittorio — podal návrh, aby jeho protiváha k atlantickému paktu byl uzavřen světový mírový pakt.

Pomoc jednotného zemědělského družstva při zvelebování živočišné výroby

Úkoly, které určuje pětiletý plán našemu zemědělství, jsou zaměřeny především k stupňování živočišné výroby, jejíž podíl na celkové výrobě zemědělské má se během pětiletky vyrovnat podílu výroby rostlinné. To znamená, že výrobu živočišnou musíme nejen zvětšit co do rozsahu, ale také zjakožit, aby se stala nejen větším přínosem pro výživu našeho lidu, ale zároveň znamenala pro zemědělce větší výtěžek. To jsou úkoly, které zemědělec jako jednotlivec těžko může řešit bez pomoci organizace, která je s to zjednat mu k tomu potřebné předpoklady. Touto organizací je jednotné družstvo, které bude úzce spolupracovat s lidovými agronomy a státními statky.

V jakém směru může jednotné družstvo zvláště pomáhat rolníkům při zvelebování živočišné výroby? Bude to na prvním místě péče o regeneraci chovů vzornou plemenitbou, která musí být prostřednictvím družstva přístupna všem rolníkům. Ve spolupráci se státní agri-

nomickou službou a se státními statky může tu jednotné družstvo zemědělců prokázat velmi platné služby. Stoupající početní stav hospodářského zvířectva budou ovšem vyžadovat rozšířené krmné základny. Proto bude jednotné družstvo pečovat o zvětšování a rozšiřování lučních kultur, zakládání umělých pastvin a zavádění travoplných osevních postupů. Významným úkolem bude také řádné hospodaření s vyrobeným krmivem, budování silážních zařízení pro konzervování píce a pod. Podmínkou zdravého chovu je řádný veterinární dozor, který umožní vykonat všes preventivní opatření proti zhoubným nákazám. Jednotné družstvo bude však zároveň pomáhat zemědělcům při budování moderních zařízení pro odchov zvířectva, a to výstavbou družstevních teletníků, zřizováním družstevních výkrmů, družstevním odchovem drůbeže a pod. Družstevní odchovy mladého hospodářského zvířectva umožní nejen hospodárnější využití krmiv a tím i zlevnění provozu, budou

však zároveň znamenat podstatné snížení výrobních nákladů a ušetří mnoho namáhavé práce zvláště rolnické ženě. Všechny chovatelské úkoly bude možno v družstevní spolupráci plnit na základě moderních vědeckých poznatků a za pomoci zařízení, která by si jednotlivý zemědělec sotva mohl na svůj náklad pořídit. To platí zejména o některých speciálních odvětvích živočišné výroby, jako je chov ovcí, včelařství, rybářství, králikářství, holubářství, chov bource morušového a chov kožešinových zvířat. Jsou to vesměs chovatelské obory, které vyžadují speciálních odborných znalostí, které však zároveň budou znamenat nejen značné posílení naší vyživovací základny, ale zároveň podstatné zvětšení domácích surovinových zdrojů pro naši průmyslovou výrobu.

Z toho vidíme, že mnohostranná činnost družstev půjde v jednotlivostech i ve svém celku k prospěchu zemědělcům, ale také k prospěchu celého národního hospodářství.

V zájmu zajištění výživy lidu zabránit dodávkám kyselého mléka

S nadcházejícími teplejšími měsíci vyvstane před námi opět problém dodávek kyselého mléka, které každoročně způsobují celému našemu hospodářství vážné škody. Kysnutím mléka vznikají totiž značné ztráty tukové, znehodnocuje se mléčná bílkovina a tím i jakost a trvanlivost mléčných výrobků a v neposlední řadě vznikají dodávkou kyselého mléka nemalé finanční ztráty přímo zemědělcům samým v důsledku t. zv. cenových srážek. Kysnutí mléka je tudíž prvotnou otázkou produktivity jak zemědělské, tak i mlékárenské výroby.

Je proto naléhavým úkolem zemědělců, jakož i místních vyživovacích komisí a všech ostatních zúčastněných činitelů, aby již nyní učinili všechna potřebná opatření, jimiž lze kysnutí mléka zabránit.

Především je třeba, aby v každém hospodářství bylo dbáno nejúzkostlivější čistoty při výrobě mléka. Zejména jde o čistotu stáje, nádob a dojitých přístrojů, čistotu vemené dojnic, rukou a šatů dojíče a o náležitě vyčištění mléka od všech nečistot jeho řádným a čistě provedeným procezením po nadojení.

Stejně důležité je, aby při dojení byly první stríky mléka, které obsahují nejvíce škodlivých bakterií, oddojovány, aby neinfikovaly mléko ostatní.

A konečně je nezbytno, aby mléko bylo ihned po nadojení zchlazeno (ale-

spoň ponořením nádob s mlékem do studené vody) a pak uloženo až do doby sběru v dobře větraných, čistých a chladných místnostech. V žádném případě však nesmí být čerstvé teplé mléko sléváno s mlékem, které již bylo vychlazené.

Toto nejzákladnější ošetření mléka v každém hospodářství je nejen zárukou dodávky jakostního mléka, ale je také předpokladem jeho rentabil. zpeněžení.

K úplnému odstranění nebezpečí zkysnutí mléka je však ještě třeba, aby takto ošetřené mléko nebylo vystaveno na místech sběru slunci a jiným nepříznivým povětrnostním vlivům, které by jakost mléka ohrožovaly. Z toho důvodu je v zájmu všech zemědělců, aby v každé obci byla dobře vybavená společná sběrna pro ukládání a ošetření dodaného mléka před jeho odvozem. — Tam, kde však až dosud sběry zřízeny nebyly, je nutno vybudovat s vědomou akcí všech zemědělců s největším urychlením alespoň kryté sběry nouzové.

Výhody, které vyplývají z těchto opatření pro samotné zemědělce, a nutnost plnit důsledně úkoly, stanovené pětiletým plánem v sektoru živočišné a mlékárenské výroby, budou jistě pro orgány lidové správy, zemědělce, jakož i širší veřejnost dostatečnou pobídkou k rozvinutí akce proti kyselému mléku a pro snížení jeho dodávky na nejmenší míru.

Nová pomoc malému a střednímu zemědělcům

Podle zákona o všeobecné dani jsou zemědělci do 20 ha osvobozeni od placení všeobecné daně, pokud plní řádně své dodávkové a výrobní povinnosti. Vláda tyto dny přijala návrh ministra financí přednesený ministrem zemědělství Juliem Durišem, kterým se doplňuje zákon o všeobecné dani v tom smyslu, aby s placením všeobecné daně u rolníků do 20 ha, kteří za rok 1948 nesplnili dodávkovou povinnost, se posečkalo do konce roku 1949, pokud podepsali letos smlouvy o výrobě a dodávce v zemědělství. Splní-li tito zemědělci do konce roku 1949 všechny smluvní závazky, budou od placení všeobecné daně úplně osvobozeni.

Toto vládní opatření se děje ve smyslu generální linie našeho zemědělského vývoje, vyhlášené po osvobození ministrem zemědělství J. Durišem a obsažené v Hradeckém programu. Je to zájem malého a středního rolníka, který vedl vládu k tomuto významnému kroku. Víme dobře, že mnohdy nemohl země-

dělec hospodařící na výměře do 20 ha splnit své závazky, a to nikoliv svou vinou. Byla to činnost reakčního ministra Majera, že rozpisu nebyly vypracovány dostatečně správně, takže nemohlo být dosaženo všude stoprocentního splnění. I zde musíme poukázat, že teprve únor umožnil, abychom uplatnili všude správné zásady plánovaného hospodářství. A právě smluvní zřízení umožnilo nyní přesné plánování zemědělské výroby podle výrobních možností každého zemědělce. Proto podepsala tak drtivá většina rolníků smlouvy a je odhodlána je také splnit! I většina těch zemědělců, kteří nesplnili dodávky v roce 1948, podepsala smlouvy, protože ví, že závazky jsou sjednány za přímé účasti každého rolníka. To byl také důvod, proč mohla vláda přijmout návrh ministra financí a ministra zemědělství, aby rolníkům do 20 ha, kteří loni nesplnili dodávky a letos podepsali smlouvy, bylo posečkáno s placením všeobecné daně do konce roku, anebo aby byli od placení vůbec

Výzva pro zaměstnavatele polského dělnictva

Podle mezistátní československo-polské dohody bude vyškolen 700 polských dělníků, pracujících v ČSR, na traktoristy. Ministerstvo zemědělství spolu s ústředním ředitelstvím Čs. státních statků vyzývají naléhavě všechny zaměstnavatele polského zemědělského dělnictva, aby urychleně odeslali telefonické nebo písemné hlášení obsahující jméno, adresu a datum příjezdu těch polských zemědělských dělníků, kteří mají zájem o vyškolení na traktoristy v rámci odborného školení.

Předpoklady:

1. školení bude provedeno až po skončení 6měsíční smluvní doby, po kterou je dělník povinen pracovat v Čs. zemědělství,
2. příslušná tělesná zdatnost a povšechná způsobilost v práci traktoristické,
3. záliba ve strojích a technických pracích.

Provedenými přihláškami nevznikne žadatelům žádný výdaj.

Vyzýváme všechny zaměstnavatele polského dělnictva z veřejného i soukromého sektoru, aby o této akci okamžitě informovali polské dělnictvo a upozornili je na výhody, kterých se jim po absolvování tohoto kursu dostane zlepšením existenčních možností. Hlášení buďtež podána na základě přihlášek jednotlivých dělníků. Hlášení podávejte na adresu: Ministerstvo zemědělství, Praha 11, Těšnov 65, oddělení V-2.

Poukazy na textil a obuv pro zaměstnané u nás cizí dělníky

Odběr textilů a obuvi pro zaměstnané u nás cizí dělníky upravuje vyhláška ministerstva vnitřního obchodu ze dne 31. prosince 1948.

Na tento předpis se upozorňují zásobovací referenti ONV a zejména zaměstnavatelé těchto dělníků. Cizí dělník získá tedy odběrný poukaz takto:

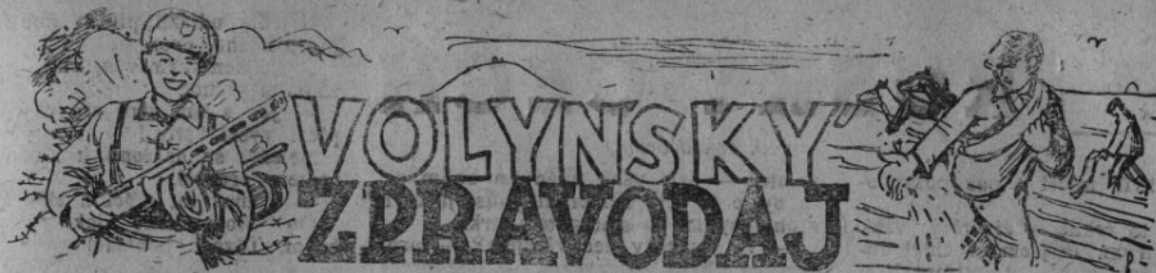
1. Zaměstnavatel opatří u ONV - referát práce a sociální péče potvrzení, na jakou dobu jednotlivý cizí dělník uzavřel pracovní smlouvu se svým zaměstnavatelem, nebo do jaké doby ji písemně prodloužil,

2. zaměstnavatel zjistí u těchto svých dělníků, jaké druhy textilního zboží a obuvi si dělníci chtějí opatřit v rozsahu hodnoty 90 bodů na 6 měsíců,

3. zaměstnavatel si vyžádá u zásobovacího referenta ONV vydání jednotlivých odběrných poukazů pro každého dělníka a jeho rodinné příslušníky zvlášť a ty jim vydá, aby si pak sami nakoupili vhodné zboží u distribučních prodejen.

Po uplynutí doby šesti měsíců, na kterou byly odběrní poukazy již vydány a pracuje-li dělník dále ve svém zaměstnání, vyžádá si zaměstnavatel stejným způsobem nové odběrní poukazy na dalších šest měsíců nebo na kratší dobu, po kterou dělník sjednal pracovní smlouvou pracovní poměr.

osvobození, splní-li smluvní závazky, kterým se dobrovolně zavázali. Vláda chce dát každému možnost, aby dokázal, ať už je pokrokovým a vyspělým hospodářem. A tak jistě budou naši malí a střední rolníci toto nové významné opatření chápat! Směřuje k jejich prospěchu jako vše, co bylo od roku 1945 v našem zemědělství učiněno. TMZ

Zprávy svazu

POLSKÁ VOJ. VYZNAMENÁNÍ

příslušníkům čs. zahr. arm. ze SSSR ze řad vol. Čechů budou slavnostně udělena 8. května t. r. v Žatci na oslavách Dne vítězství. Každý vyznamenaný odbrží včas zvláštní přípis od Svazu Čechů z Volyně, v němž budou uvedeny podrobně všechny potřebné informace a pokyny. Slavnostního vyznamenání se zúčastní zástupci polského velvyslanectví, MNO, polští zem. dělníci ze Žatecka a Podbořanska a jiní hosté.

Upozornění uchazečům o rodinné domky! Všechny uchazeče o příděl rodinných domků do vlastnictví v obcích správních okresů: Bílovec, Fryštát, Zábřeh, Znojmo, Zamberk, Jindřichův Hradec a Horšovský Týn upozorňujeme, že seznamy rodinných domků, které budou přiděleny do vlastnictví, jsou v jejich obcích již vyvěšeny a lhůta k podání přihlášek končí neodvolatelně 16. května 1949. Jest tedy v zájmu uchazečů, aby přihlášky podali včas, neboť jinak na ně nebude vzat řetel. Znovu však upozorňujeme, že přihlášky mohou podati jenom uchazeči o domky, jež jsou v seznámech uvedeny a nutno tak učiniti na tiskopisech, jež jsou k dostání na místních nár. výborech.

Předprodej vstupenek na veřejné vystoupení vítězů 2. olympiady lidového umění a tvorby vol. Čechů v městském divadle v Žatci v neděli 1. května t. r. o 13. hod. je v kanceláři SČZV a v redakci Věrné stráže. Zajistěte si včas vstupenky, neboť z technických důvodů vystoupení nebude opakováno večer, jak bylo původně v programu.

Prosíme krajanů, kteří by věděli něco o nynějším místě pobytu Viktorie Horákové, nar. 23. II. 1924 v Plechově na Volyni, aby to sdělili urychleně na Svaz Čechů z Volyně. Jmenovaná konala voj. službu pravděpodobně jako ošetřovatelka v Rudé armádě nebo v I. čs. sam. jednotce v SSSR.

Budneme sociální fond

Želeč. Na svatbě p. Josefa Cajtlera se sl. Eugenií Krušinovou bylo vybráno na podnět p. Václava Štátného 2005 Kčs. Vše děkujeme všem štedrým dárcům a přejeme novomanželům hodně spokojenosti a štěstí.

Pokyny účastníkům soutěže

Jen několik dní nás dělí od doby, kdy se sejdeme v Žatci na 2. olympiadu, kde zazní z jeviště lidová píseň ve čtyřech slovanských řečích — tak, jak jsme mezi Slovany žili a jak jsme je znali. Nebudou vystupovat sice umělci z povolání, ale lidé, který pracuje na polích, v továrnách a jiných oborech. Budeme měřit své síly, kdo je lepší. Mnohdy o tom rozhodne okamžitá dispozice, ale i tak, kdo se této soutěže zúčastní, může být hrdý na to, že tyto řeči ovládá a propaguje. Je každému připsáno ke cti, že při všech strastech denního života se věnuje této ušlechtilé zábavě. Každý účastník odbrží diplom, který je vskutku hezký, zdobený lidovým ornamentem. Mimo to, vždy první tři vítězové z každé disciplíny odbrží ceny. Příjezd do Žatce si musíte zařídit tak, abyste byli v sobotu 30. t. m. v Žatci. Vyřazování vítězů bude od 14 do 17 hod. v Sokolovně: Zpěv solo, recitace solo, tanec solo, tanec skupinový. Pak je přestávka a jde se na večeři. — Od 19 do 20 hod. v Osvětovém domě ORO klavír, housle, harmonika a hudební tria. Od 20 hod. v Sokolovně dvojzpěv, trio a kvartet zpěv, sborový zpěv a recitace sborová.

V neděli o 13. hod. bude veřejné vystoupení vítězů v Městském divadle. Upozorňuji účastníky, aby si ponechali jízdenky a neodevzdávali je, hlaste, že je musíte mít na vyúčtování! Po příjezdu do Žatce hlaste se v redakci Věrné stráže, na náměstí dr. E. Beneše 155, kde dostanete další pokyny. Ubytování budete u rodin volyňských Čechů v Žatci, ovšem, kdo má zde příbuzné a známe, může se ubytovat u nich. To vše budete hlásit po příjezdu v redakci. Nezapomeňte na potravinové lístky (radím vám ze zkušenosti, abyste si vzali nějaký ten „proviant“ raději s sebou!), je to podnik veliký a tak musíte nám pomoci vše zvládnout. Předešlá olympiada se vyznačovala velkou disciplinou účinkujících. Není pochyby, že tomu bude letos také tak. V soudcovské komisi zasedají: Jindra Krbešová, prof. konservatoře v Praze, Míla Mellanová, režisérka Městských divadel pražských, řed. František Eck, Žatec, řed. Hudební školy v Žatci mistr Jaroslav Sauerstein, prof. dr. František Hrdlička, Žatec, redaktor Jaroslav Chudoba, Žatec, Vladimír Libovický, baletní mistr. To znamená, že každá disciplína je v soudcovské komisi obsazena odborníkem. Na shledanou! Vl. Libovický.

DRUHÝ SMETANŮV VEČER V ŽATCI

13. dubna t. r. uspořádala Městská hudební škola v rámci hudebních střed druhý Smetanův večer. Proslav a výklad o díle B. Smetany, zvláště o jeho triu g moll, jež předvedli pp. F. Eck, V. Slavík, J. Svoboda, měl prof. A. Vaníš. Svou bravurní technikou a skvělým přednesem uchvátil mistr Sauerstein, který byl vyvoláván, aby „přidal něco navíc“. Po prvé zde účinkovaly žačky Měst. hud. školy M. Radová a nám již známá Jiřina Permanová, vítěz 1. olympiady lidového umění a tvorby vol. Čechů. Těšíme se z jejího úspěchu a věříme, že pod výborným vedením mistra Sauersteina se zdokonalí tak, aby byla pýchou i nás všech Volyňských. -ck-

V rubrice „Vzpomínáme“ budeme otiskovat fotky a zprávy v dosavadním rozsahu a způsobu pouze do konce června t. r. Kdo by měl proto zájem o uveřejnění nějaké vzpomínky s fotkou, necht se přihlásit v redakci osobně nebo písemně do konce května t. r. a současně zašle fotografii, o jejíž uveřejnění se jedná.

Vázané ročníky Věrné stráže. Jak jsme již oznamovali, přijímáme závazné objednávky na vázané ročníky (I-II, III) Věrné stráže. Cena včetně poštovního 200 Kčs. Kdo má zájem, necht se urychleně přihlásit, neboť zbývá již jen malý počet výtisků, a to zvláště I. a II. ročníku.

Ing. Alois Červín:

Koliňák na Volyni

Vzpomínky na Volyni (Pokračování)

Obec měla skvělou polohu: několik — asi pět — kilometrů do Lucka, jehož několik továrních komínů dýmalo z velkého komplexu domů, naznačujícího již z dálky rozsáhlou a velikost této metropole vojevodství luckého, na druhé straně měla obec i dobré silniční spojení s Rovnem, ale bohužel na tuto výhodnou polohu za válek velmi doplácela. Když jsem v té obci byl za naší první republiky, vypravovali mně její usadlíci, že když se vrátili po skončení první války (1914—1918) do vesnice, z níž byli evakuováni, našli místo statků jen stopy po základech budov a polozasypané studny. Jediné tyhle věci neshořely a tak musili kněhynští začít po druhé stavět znova, opět zakládat zahrady atd. Myslím, že za poslední světové války nebyli o mnoho šťastnější. — Ale obec to byla výtečná: měla jednopatrovou školu Matice volyňské, jejíž předseda Vladimír Mesner byl v obci rolníkem, měla i výborně prosperující družstevní mlékárnu, jejímiž členy byli i Ukrajinci z okolí. Ale již zde bylo vidět, jak vysoko stáli čeští rolníci nad ukrajinskými. Češi totiž dodávali daleko čistší mléko než Ukrajinci.

A nyní si se mnou v duchu sedněte do autobusu, patřícího pravděpodobně nějakému Židovi — je zajímavé, jak tuto autobusovou dopravu měli vlastně v Polsku v rukou snad jen Židé — a jeďte se mnou z Lucka do Dubna. Na cestě zaskočím ve vzpomínkách do některých českých vesnic, ležících mezi Luckem a Dubnem, především do tragicky zničeného Malína, volyňských to Lidic. Od silnice, vedoucí z Lucku do Dubna, bylo tam několik kilometrů. Byla to jedna z nejpokročilejších obcí na Volyni a od ní vlastně vyšel popud, abych si vyžádal audienci u zvěčnělého presidenta Osvooboditele Masaryka. Malínští Češi mne totiž požádali, abych jménem volyňských Čechů vyřídil Masarykovi blahopřání k jeho 80. narozeninám. President Masaryk mne opravdu audienci povolil a hovořil se mnou jak o Volyni, tak o náboženských otázkách. — V Malíně bylo snad ze všech volyňských vesnic nejvíce odběratelů časopisů a knih ze staré vlasti. Ale tato pokročilá obec zahynula tragicky. Němci ji za poslední války jednou v červené obklíčili a aniž — ostatně podle svého prokletého zvyku — dali vůbec najevo, co s vesnicí zamýšlejí, dali se do prolížení dokumentů, pak oddělili zvlášť muže, zvlášť ženy s dětmi, zahnali vše do školy a do stodol. vše podpálili a ty, kteří chtěli z hofických stavení utéci, postříleli. Tak bylo za živa upáleno, po případě postříleno několik set českých žen, mužů a dětí. Jen několik výrostků se zachránilo tak, že Němci jim poručili, aby odehlnali do bytek ze vsi.

(Pokračování)

Stále vzpomínáme památky našeho drahého manžela a otce Konstantina Kononova, narozeného 20. III. 1915 v Novoborysově. Padl v bojích za naši svobodu jako řidič tanku. V Karpatech byl těžce raněn. Po uzdravení byl zasažen do bojů s Banderovci a 18. XI. 45 padl u Lvova. Žil jsi a pracoval pro vlast a stejně statečně jsi za její svobodu zemřel. Budiž ti země drahá, země milovaná lehkou. Tvoje památka v našich srdcích neuhasne! — Vzpomínají: manželka, synové, dědeček a babička, švagrové Vladimír a Emil.

Dne 8. března bylo tomu 6 roků, kdy nás navždy opustil náš milovaný syn, manžel, otec a bratr, Josef Gregor, nar. 7. března 1916 v Sibině na Volyni. Padl jako příslušník 1. čs. samostatné brigády v SSSR, padl v boji u Sokolova. Byl vyznamenán čs. válečným křížem Spi siadce, drahý Jožo, světlo věčné ať ti svítí. Odešel jsi, ale v našich srdcích žiješ, my na tebe nikdy nezapomeneme. Kdož jste ho znali, vzpomeňte s námi. Nikdy nezapomenou matka, manželka Zofie, syn Venoušek, dcera Mařenka a bratři a sestry. Budiž ti země ruská lehkou!

S hlubokou bolestí v srdcích vzpomínáme čtvrté výročí památky našeho drahého manžela, syna a otce, Josefa Gregora, nar. 20. II. 1920 v Mirohošti na Volyni. Padl 30. dubna 1945 v těžkých bojích za osvobozenou vlast v Moravské Ostravě. Spi sladce ve svém hrobě a země česká, kterou jsi tak miloval, budiž ti lehkou! — Vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka, syn a celá rodina.

Všem přátelům a známým podáváme smutnou zprávu, že zemřel náš drahý manžel, otec, bratr, tchán, strýc a dědeček

JAN ČRVENÝ

býv. majitel řeznictví a uzenářství v Rovně.

Zemřel po krátké nemoci v úterý 12. dubna 1949 v Prenetě ve věku 73 let. Byl pohřben 15. dubna 1949 v Domažlicích.

Jménem rodiny

Marie Červená
manželka.

S nezměněnou bolestí vzpomínáme památky našeho drahého manžela a otce por. zahr. armády v SSSR, Vladimíra Krovského, příslušníka I. sam. brigády, který padl v bojích s německými vetřelci u Vrútek na Slovensku. Nechtějí ti země, za jejíž svobodu jsi obětoval svůj život, lehkou! Odpočívej v pokoji! — Manželka a děti Václav a Emil.